

10. december 2012

Til Folketingets beskæftigelsesudvalg

Daghøjskoleforeningen ønsker hermed at fremsætte nogle synspunkter i anledning af L 53 om reform af førtidspension og fleksjob.

Foreningen er umiddelbart positiv over for satsningen på en helhedsorienteret rehabiliteringsindsats og over for ideen om ressourceforløb. Mange daghøjskoler har omfattende erfaringer med denne og lignende målgrupper, og flere daghøjskoler er allerede – i samarbejde med kommunerne og lokale samarbejdspartnere – i gang med at udvikle tilbud, der kan bidrage til at løfte de udfordringer, der ligger i reformen.

Tidligere indsats betaler sig

Vi er imidlertid kritiske over for, at den helheds- og udviklingsorienterede indsats først sættes ind, når den enkelte er i en så alvorlig situation, at alternativet vil være førtidspension. Der ville i mange tilfælde være store menneskelige og samfundsøkonomiske perspektiver i at sætte en lignende helhedsorienteret rehabiliteringsindsats ind langt tidligere, f.eks. ved som hovedregel at lade den omfatte matchgruppe 3.

Bedre vilkår for modregning af arbejdsindtægter tidligere i forløbet

Det er fint at der gives forholdsvis gode vilkår for gradvis overgang til arbejde for personer i ressourceforløb, men det forekommer ulogisk at denne mulighed først gives, når personen vurderes som værende meget, meget langt fra arbejdsmarkedet.

Der er behov for, at langvarige kontanthjælpsmodtagere også får mulighed for gradvis overgang til arbejde. De gældende regler er en næsten uoverstigelig barriere for at langtidsledige på kontanthjælp meningsfuldt kan påtage sig nogle timers arbejde, idet man modregnes krone til krone og således ikke får noget ud af at arbejde. De alternativer, der fremstår som meningsfulde for den enkelte kontanthjælpsmodtager, er at fortsætte på kontanthjælp eller at skaffe sig et fuldtidsarbejde uden overgang. Det sidste er oftest en umulighed pga. samspillet mellem den enkeltes kompetencer og arbejdsmarkedets krav. I den nuværende konjunktursituation er det næsten en utopi, idet arbejdsgiverne kan vælge og vrage mellem højt kvalificerede og erfarne kandidater til stort set enhver stilling.

Med baggrund i daghøjskolernes erfaringer med ikke-arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere ønsker vi at pege på, at det skal kunne betale sig at arbejde lidt, frem for ikke at arbejde. I dag modregnes arbejdsindtægter krone til krone i kontanthjælpen. Det er demotiverende og stavnsbinder mennesker i en livsform, der nedarves i generationer. Kontanthjælpsmodtagere med andre problemer end ledighed bør modregnes time for time så de kan få økonomisk fordel af at arbejde, selv om de fra starten kun kan klare få timer.

Et arbejdsmarked, der kan rumme mennesker, der ikke er 100 % produktive

Flere daghøjskoler har oprettet socialøkonomiske læringsvirksomheder, der på den ene side drives som enhver anden virksomhed, f.eks. en café, men på den anden side er et særligt læringsrum, hvor man lærer dansk, regning, almene og specifikke erhvervskompetencer i forbindelse med arbejdet.

Disse socialøkonomiske læringsvirksomheder ansætter også medarbejdere på ordinære vilkår til specifikke funktioner. Kontanthjælpsmodtagere, der gennem et forløb i en socialøkonomisk læringsvirksomhed, erhverver sig relevante kvalifikationer, ville kunne opnå deltids ansættelse på ordinære vilkår, som et skridt på vejen til hel eller delvis selvforsørgelse, såfremt de også oplever en lønmæssig motivation.

Det handler i det hele taget om at finde og udvikle et arbejdsmarked, der kan rumme mennesker, der ikke er 100% produktive. Socialøkonomiske virksomheder er et af de redskaber, der er nødvendige i den forbindelse - og det er derfor meget opløftende, at finansloven omfatter en aftale om at styrke vilkårene for socialøkonomiske virksomheder.

Men et andet redskab er altså at give meningsfulde muligheder for deltidsarbejde og gradvis overgang til arbejde for de kontanthjælpsmodtagere, der ikke umiddelbart er parate til fuldtidsjob.

Bekymring for økonomien til drift af tilbud i ressourceforløb

Vi er derudover bekymrede for, at det beløb, der er afsat til driftsudgifter i forbindelse med ressourceforløb forekommer ret begrænset i forhold til målgruppens størrelse og omfattende behov, og vi frygter derfor, at alt for mange vil opleve at de i praksis ikke får mulighed for at afprøve og udvikle deres ressourcer og potentialer i tilbud, der passer til deres behov. Dermed risikerer man at tabe de gode intentioner på gulvet.

Refusionsreglerne forvrider indsatsen

Kommunernes økonomiske muligheder for/incitament til at løfte opgaven på bedst mulig måde begrænses samtidig af refusionsreglerne.

I forbindelse med forliget fremgik det, at forligsparterne var enige om principper for en reform af de gældende regler for refusion af kommunernes udgifter på beskæftigelsesområdet.

Det fremgår imidlertid af lovforslaget at refusionsreglerne for ressourceforløb skal følge de gældende regler, som har skævvredet indsatsen i forhold til de lediges behov, især i

forhold til de ikke arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere. I forhold til målgruppen for ressourceforløb forekommer det helt meningsløst, at præmiere kommuner, der visiterer de pågældende til virksomhedspraktik eller ordinær uddannelse, frem for at give dem et tilbud, der er skræddersyet til deres behov og ressourcer.

Der er et påtrængende behov for at refusionsreglerne ændres generelt, og ikke mindst for ressourceforløbene, så kommunernes økonomiske incitament er ikke i modstrid med målgruppens behov.

Foreningen står meget gerne til rådighed med en uddybning og eksemplificering af disse synspunkter.

Med venlig hilsen

Randi Jensen
sekretariatsleder

rj@daghojskoler.dk